

[Gert Petersen.]

bart er en nødvendighed med den storm af reaktion, som i øjeblikket skyller hen over denne sal og dette land.

Med disse ord skal jeg opfordre til, at man afviser det stillede dagsordensforslag, og jeg skal i særdeleshed opfordre de socialdemokratiske folketingsmedlemmer til at besinde sig og afvise det af fru Nathalie Lind stillede dagsordensforslag.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg ved egentlig ikke rigtig, hvem jeg skal takke mest. Skal jeg sige tak til de fem partier, der i timevis har siddet og talt sammen i dag og er nået frem til det resultat, som vi foreslog for et par uger siden? Man kan virkelig føle taknemlighed over, at vi, der altså ikke har deltaget i de forhandlinger, alligevel kan se, at nu er partierne omsider nået til det, vi har foreslået for længst. Det føler man taknemlighed over.

Takken kunne selvfølgelig også gå til de fem andre partier, der modtog en invitation i formiddags til en klar, kontant dagsorden, der sagde, hvordan vi skulle sikre friheden. Vi modtog opfordringen med glæde, er medforslagsstillere til denne dagsorden, og vi konstaterede, at mere end 100 af folketingsmedlemmer stod bag den. Modigt og klart sagde man til regeringen: nu skal vi nok sætte tingene på plads. Det gjorde man, lige indtil regeringen sagde: så kan der måske blive valg. Så var mødet ligesom forsvundet.

Jeg ved ikke, hvor mange der nu står bag den dagsorden. Vi har meddelt, at det konservative folkeparti selvfølgelig kun er medforslagsstiller til en dagsorden, når vi vil leve op til den, når vi vil virke for den og holde sammen på den aftale, der var mellem seks partier. Nu er man nået til noget andet, og det siger man er klart.

Det var jo næsten gribende at høre hr. Gudme og også andre sige: ja men hvorfor dog have en politivedtægt, når det lige så godt kan gøres igennem et cirkulære? Ja men det lyder da godt. Det kedelige er blot, at hr. Gudme, fru Nathalie Lind og andre sagde det modsatte for nogle dage siden. Derfor har jeg lidt svært ved at forstå, at det, man kommer til, skal være så rigtigt i dag.

Jeg vil gerne stille et par spørgsmål i forbindelse med denne dagsorden. Det ene er til de partier, der forleden dag i en betænkning sagde, at det skulle være en politivedtægt. Er de partier nu overbevist om, at det ikke behøver at være en politivedtægt, men at det kan være et cirkulære?

Det andet er til justitsministeren, der hidtil har sagt, at justitsministeren ikke ville acceptere en ordning med politivedtægten. Nu forstår jeg, at socialdemokratiet vil stemme for en dagsorden, der i hvert fald indeholder den mulighed, at justitsministeren kan opfylde hænstillingen igennem en politivedtægt. Vil det sige, at justitsministeren i dag alligevel kan acceptere, at det skal være en politivedtægt?

Det kan måske forekomme lidt mærkeligt at drøfte disse spørgsmål om politivedtægt eller cirkulære, men man har altså ikke bestilt andet igennem måneder end at drøfte fremgangsmåden. Det praktiske resultat foreslog det konservative folkeparti for flere uger siden, men man ville hellere have den anden diskussion. Men vi skal dog helst vide, hvad en dagsorden betyder.

Må jeg så endelig sige over for den stolthed, der er kommet frem om, at det hele skal være færdigt inden den 1. juli: ja men hvis man havde fulgt vores opfordring i onsdags til at udsætte mødet — det var der fire partier der ville være med til — og gå i udvalget og blive enige om et cirkulære, så havde vi klarlagt denne sag om, hvordan man sikrer friheden, længe inden grundlovsdag; nu er vi kommet lidt nær derpå.

Jens Møller (KrF):

Regeringen og socialdemokratiet har accepteret et forslag om motiveret dagsorden; der vel ikke ændrer meget i den bestående tilstand, selv om det præciserer visse ting, men alligevel er et forslag, som regeringen og socialdemokratiet af mange grunde ikke bryder sig særlig om. Jeg er sikker på, at det skyldes regeringens forståelse af, at et udvalg på nuværende tidspunkt ville sinke og forringe mulighederne for en løsning af de foreliggende store økonomiske problemer og dermed en effektiv og hurtig bekæmpelse af den alt for store arbejdsløshed. I modsætning til nogle af de mindre, såkaldte arbejderpartier, mener jeg, at regeringen fortje-